

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Kovács Péter ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Gálosi Vera ügyvéd és dr. Szigeti Balázs ügyvéd által képviselt I. rendű és a dr. Véghné dr. Kárpáti Brigitta ügyvéd által képviselt II. rendű alperesek ellen kártérítés iránt a Zalaegerszegi Városi Bíróság előtt 9.P.20.640/2009. számon megindított és a Zala Megyei Bíróság 3.Pf.21.890/2010/4. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 8. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját és a felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen a végzés ellen jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős ítélet által megállapított tényállás szerint a .. szám alatti ingatlan a felperes tulajdonát képezi. Az ingatlan tetőterében a felperes a födémre 5 cm szlovén hőszigetelő anyagot, illetve további 5 cm bazaltgyapot szigetelést helyezett el. Majd a II.r. alperes jogelődjénél vásárolt könnyűbetont a bazaltgyapot hőszigetelés fölé beépítette. Ezt követően a könnyűbeton szerkezeten repedések jelentek meg, ennek javítását az I.r. alperes sikertelenül kísérelte meg.

A felperes pontosított keresetében 2.300.000 forint kártérítés és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket, amiatt, hogy az I.r. alperes termékleírása, ismertetője és árlistája, amit a II.r. alperes juttatott el felpereshez, tévedésbe ejtette a könnyűbeton tulajdonságai és alkalmazhatósága tekintetében. Jogi

álláspontja szerint az alperesek kötelesek az ebből eredő kára megtérítésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította, és kötelezte, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I.r. alperesnek 60.000 forint, a II.r. alperesnek 55.000 forint perköltséget. A feljegyzett kereseti illetékről és az állam által előlegezett költségről úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Megállapította, hogy az alperesek nem kötelesek a felperes pártfogó ügyvédje költségének viselésére. Kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I.r. alperesnek 10.000 forint fellebbezési perköltséget. A feljegyzett fellebbezési illetékről úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

A másodfokú bíróság ítélete indokolásában kifejtette: sürgősségű volt a felperes további bizonyításra felhívása, ugyanis az elsőfokú bíróságnak a felperes által hivatkozott írásos anyagokat és a beszerzett szakértői véleményt kellett értékelnie. A szakvélemény kitért a tájékoztatók megtévesztő voltára, ezért további szakértői bizonyítás indokolatlan volt. Emellett kiemelte, hogy a perben azt kellett eldönteni, hogy a laikus vásárló számára megtévesztő volt-e a termékről szóló tájékoztatás.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is eleget tett, mivel a korábbi kereseti kérelemmel kapcsolatban lefolytatott bizonyítás anyagát a kereset módosítása miatt nem kellett értékelni. A jogerős ítélet a kereseti kérelemre tekintettel irrelevánsnak tartotta, hogy a felperes a termék megvásárlása előtt személyesen milyen módon tájékozódott a perbeli anyag felhasználhatóságát illetően, az alperesek részéről ki és milyen tartalmú tájékoztatást adott részére.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte az első fokú ítéletre is kiterjedően, és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta. Kérte az alperesek egyetemleges kötelezését 2.344.193 forint összegben, valamint annak megállapítását, hogy az alperesek magatartása alkalmas volt a megtévesztésére. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének, a bizonyítási eljárást nem folytatta le teljes körűen. Nem rendelkezett a felperes bizonyítási indítványairól, a bizonyítékokat pedig felületesen értékelte, szakértői véleményt nem szerzett be. Nem tájékoztatta a peres feleket a bizonyítási teherről és a bizonyítandó tényekről sem.

Kifogásolta, hogy a perben kirendelt szakértő megállapításait a helyszíni szemle során hallottak alapján tette meg. Nem győződött meg arról, hogy milyen anyagok kerültek beépítésre és azok

ismertetőivel sem foglalkozott, tulajdonságaikat nem vette figyelembe. Előadta, hogy a felhasznált perbeli építőanyagot nem ismerte, arról az I.r. alperestől, mint gyártótól tájékozódott. Az általa elmondottakat és a Békéltető Testület előtt tett nyilatkozatokat vette alapul. Álláspontja szerint a szakértőnek nyilatkoznia kellett volna az alperesek által adott termékismertető, használati utasítások megtévesztő jellegéről.

Sérrelmezte, hogy a szakértő nem adott arra választ szakvéleményében, hogy milyen költségei vannak a helyreállításnak. Megítélése szerint bizonyította: a termékismertető alkalmasak voltak arra, hogy céljaira az I.r. alperesi terméket használja. ..., a Békéltető Testület tagja tanúként, mint a testület műszaki szakértője a termékismertető alapján nyilatkozott arról, hogy a tájékoztató megtévesztő. Ennek ellenére a bíróság nem rendelte el a tájékoztatók szakértővel történő értékelését, nem járt el kellő körtekintéssel az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során sem, nem rendelt el szakvélemény kiegészítést. Az elsőfokú bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének, nem indokolta meg, hogy miért utasította el a bizonyítási indítványokat, bizonyítékok közül mit és miként értékelt. A meghallgatott tanúk vallomásával sem foglalkozott. Kizárólag műszaki, építési, szakmai kérdésekre tért ki, amelyekre ismeretekkel nem rendelkezik.

Felülvizsgálati érvelése szerint azért lett volna szükséges a szakértői vélemény kiegészítése, hogy megállapítható legyen: a felperes joggal feltételezhette az okiratok és az alperesi tájékoztatások alapján, hogy az anyag, amire használni szeretné, alkalmas. Hivatkozott arra, hogy ha egy szakértőt, ...-t is megtéveszti a tájékoztató, akkor nyilvánvaló, hogy egy laikus személyt is. Hivatkozott a Ptk. 305. § (1) bekezdésére, a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 8. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra.

Álláspontja szerint az első és másodfokú ítélet megsértette a Pp. 213. § (1) bekezdését, ugyanis a döntés nem terjed ki a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre. A kereset nemcsak technológiai eljárási hibákra vonatkozott, hanem arra is, hogy az alperesek megtévesztették a felperest az anyag felhasználhatósági köréről. Erre azonban egyik ítélet sem tér ki. A megismételt eljárásban a per tárgya kizárólagosan a fogyasztó megtévesztésével okozott kárigény volt és nem minőségi kifogás, amivel az első fokú ítélet foglalkozik.

Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelését vitatta. A felülvizsgálati eljárás során azonban általában nincs helye felülmérlegelésnek, a bizonyítékok

ismételt egybevetésének és értékelésének. Erre csak a tényállás feltáratlan volta, vagy a mérlegelés körébe vont bizonyítékok nyilvánvalóan okszerűtlen, iratellenes vagy logikai ellentmondásokat tartalmazó értékelése adhat alapot. Ez azonban jelen perben nem volt megállapítható.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a jogvita érdemi elbírálásához szükséges mértékben lefolytatta, annak alapján a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelő mérlegelésével állapította meg a tényállást, amelyre alapított döntése is helytálló. Ezért az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyó jogerős ítélet nem jogszabálysértő.

Újabb szakvélemény beszerzése szükségtelen volt, ennek a jogerős ítélet helytálló indokát adta.

Az ügyben eljáró bíróságok nem sértették meg a Pp. 3. § (3) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettségüket sem a bizonyítási kötelezettség vonatkozásában.

Alaptalanul kifogásolta a felperes a Pp. 213. § (1) bekezdésének megsértését, mivel a másodfokú bíróság határozata a felperes által érvényesített igény tárgyában teljes körűen állást foglalt.

A felperes a megismételt eljárásban keresetét akként tartotta fenn, hogy az alperesek a termékleírásban, tájékoztatóban az anyag nyomó- és húzószilárdságára valamint a felbeton szükségességéről írtakkal megtévesztették, és ezzel kárt okoztak számára.

A másodfokú bíróság eleget tett a Pp. 221. § (1) bekezdésében előírt indokolási kötelezettségének is. Helytállón mutatott rá a jogerős ítélet, hogy a pontosított kereset szempontjából relevanciával már nem bíró, az eredetileg érvényesített igény elbírálása érdekében lefolytatott bizonyítás értékelése szükségtelen volt.

A másodfokú bíróság döntése érdemben sem jogszabálysértő.

A felperes keresetében a Ptk. 318. § (1) bekezdésén keresztül érvényesülő Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján kérte a per tárgyát képező terméket gyártó és forgalmazó alperesek kötelezését az írásbeli tájékoztató anyagok által okozott tévedése miatt bekövetkezett kára megtérítésére.

A Ptk. 339. § (1) bekezdése kimondja, hogy aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentessül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A felperesnek azt kellett bizonyítania a perben, hogy az alperesek jogellenes magatartásával okozati összefüggésben keletkezett kára.

A jogerős ítélet jogszabálysértés nélkül jutott arra a következtetésre, hogy a perbeli termék írásbeli tájékoztatója, termékleírása nem tartalmazott olyan információkat, amelyek a felperes tévedését eredményezték.

A leírásban ugyan szerepel, hogy a könnyűbeton terhelhető, azonban

azt is feltüntették benne, hogy padlásfödém hőszigetelésére alkalmas. A perben kirendelt szakértő szakvéleménye szerint egyértelmű, hogy a termék teherviselő aljzatbetonként nem használható. Ilyen felhasználási lehetőség nincs is a termékleírásban illetve a tájékoztatóban. Önmagában .. tanúvéleménye a tájékoztatás megtévesztő jellegének alátámasztására nem alkalmas. Tehát az alperesek nem tanúsítottak jogellenes magatartást, ezért a felperes kártérítési igénye megalapozatlan.

A felperes a keresete alapjaként a Tpv. 8. §-ában foglaltakra, az általa a helyi bíróság előtt indított szerződésszegésre alapított kártérítési igény iránti perben nem hivatkozhat, mert a helyi bíróságnak (pontosabban közvetlenül a bíróságnak) a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolásának tilalmaként a Tpv. 8. §-ában meghatározott magatartásokra alapított eljárás elbírálása a Tpv. 45. §-a értelmében Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozó kérdés, és bíróság előtt csak a Gazdasági Versenyhivatal határozata támadható keresettel. Annak elbírálása tehát, hogy az alperesek a Tpv. 8. § (1) és (2) bekezdésébe ütköző magatartást tanúsítottak-e, nem tartozik közvetlenül a polgári bíróság és végképp nem a helyi bíróság hatáskörébe.

A fentiek alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése szerint hatályában fenntartotta, és a Pp. 87. § (2) bekezdésének megfelelően megállapította, hogy a pártfogó ügyvéd munkadíját az állam viseli.

Az alpereseknek felülvizsgálati eljárási költsége nem merült fel, ezért arról rendelkezni nem kellett.

A Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján a felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes személyes költségmentessége folytán az állam viseli.

Budapest, 2011. szeptember 28.

Dr. Mészáros Mátyás sk. a tanács elnöke, Böszörményiné dr. Kovács Katalin sk. előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna sk. bíró

A kiadmány hitelül:

Vné

tisztviselő

